

A legnagyobb hoax: A liberális, demokratikus, kapitalista jogállam

2015 december 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Libsi felebarátaink úgy ünneplik korunk gazdasági és politikai berendezkedését, mint a haladás szükségszerű betet?zését, amely csupán némi apróbb korrekciókat igényel, legf?képpen a kisebbségek jogai terén

természetesen, mert egyébként perfect.

„Minek elmenni szavazni, a kormányt úgy is megválasztják.”

Paranoid Android

Azt, amit mi káosznak és saját létalapját felzabáló molochnak látunk, ?k olyan állapotnak látják, amelyet csak a hozzánk hasonló fasiszták (amin ?k természetesen náciit értenek) léte zavar meg, akik már azt sem értették meg, hogy a kommunisták jót akartak és a Szovjetunió a világbéke egyedüli letéteményese. Ahogy most meg azt nem értjük, az USA és az EU a világbéke letéteményese, és hogy az iszlám bevándorlás jó és a kereszténység rossz.

Nem egy bonyolult dolog ez és mégis lehetetlennek látszik bevinni a mainstreambe, hogy az a megfordítható világleírás, miszerint mindig van jó és rossz. Teljesen téves és csak rossz van és másik rossz. Történelmileg: a NATO és a Varsói Szerződés egyszerre rossz, csak a NATO a b?ntársainak nagyobb százalékát fizette meg jól. De ? is csak akkor, ha muszáj volt.

A liberális, demokratikus, kapitalista jogállam nem valamiféle jóakarát megnyilvánulása, hanem egy szerencsés történelmi konstelláció rövid élet? és nem szándékolt következménye.

A liberális, demokratikus, kapitalista jogállam (a továbbiakban: libdemkapjó) els?dlegesén a két világháború által generált katonai alapú technikai fejl?dés következménye. Hasonlóan er?s okként nevezhet? meg a fizikai XX. század eleji és a biológia századközepi forradalma, amelyek az életvilág olyan területeibe engedte be és kés?bb er?szakolta be a technológiát, ahová az korábban elképzelhetetlen volt. És a legnagyobb baj az, hogy most, ahogy a technológia minden zsarnokságnál mélyebbre ásta magát az életünkbe, még most sem tudjuk elképzelni, mit is m?velhet velünk.

Nem a libdemkapjó jogállam csinálta azt a gazdagságot, amelyet az euroatlanti civilizáció néhány száz millió szerencsés tagja élvez (mi magyarok is), hanem a világ II. világháború utáni, a technológiai fejl?désén (értve ez alatt a pénzügytechnikai machinációk példátlan „fejl?dését” is). És nem mellesleg a katonai er?n alapuló szisztematikus kifosztásprojekt, amely Dél-Amerika, Afrika er?forrásait a gyarmatosítás korábbi gyakorlatához hasonlóan, szinte ingyen adta a korszak els? húsz évében kialakuló multinacionális vállalatok kezére.

A haszonélvezők köre és szervezeti szociológiája persze nagyon komplex, nagyot változik a korábbi gyarmatosítási gyakorlathoz képest, de a következménye drámai, máig ható és végül is mindent felülmúlóan embertelen.

A II. világháború után alig néhány évvel elképesztő sebességgel kezd el nőni az életszínvonal Észak-Amerikában és Nyugat-Európában, sőt, (némi késéssel) Magyarországon is, a Kádár-rendszer első felében. Nemcsak a háborús viszonyokhoz képest, hanem a korábbi békeévekhez képest is *tömegesedik* a jólét. Ennek oka a – hosszú távú következményekkel nem számoló – barbár mód, ahogy a technológia közvetlen anyagi termelésre használja a környezet szinte minden szegmensét. Nyugaton azért sokkal nagyobb ez a növekmény, mert a világ 50-60 %-át „használva” szinte ingyen jut el forrásokhoz, míg Keleten a politikai rendszer kevésbé volt hatékony ebben a tekintetben és csak a legutóbbi időben lépett a pénzügyi rendszere a nyugati útra.

A hihetetlen gazdagodás egyik fontos következménye, hogy elször lehet tömegesen és jelentősen megadóztatni a gazdagokat úgy, hogy azok nem veszítik el gazdagságukat, sőt további gazdagodási képességüket sem.

A gazdagok ez esetben nem csak embereket, hanem a bármiféle vagyonok fölött rendelkezési jogot gyakorló szervezeteket is jelenti. Ez a bevétel hozza létre a jóléti államot, és az a szerencsés történelmi pillanat, amikor a háborúban megerősödött kormányok még erősebbek, mint a gazdasági szereplők, és a jóléti projekt a haszonélvezője a középosztály (aki még emlékszik a háborús nélkülözésekre és a békeidők nyomorára is) még a kormány szövetségese, egységes erő, amely képes kordában tartani a technológiák gazdáit, a nagy korporációkat.

Az általános jólét sok két évtizedében azonban a középosztály elpuhult, új, második generációja már adottnak tekinti a jólétet és az ehhez járuló szabadságnak hívott nihilizmust. A harmadik generáció gyermekei lassan már elhiszik azt, hogy az iPhone 8 birtoklása nem pusztán létfeltétel, hanem alapvető emberi jog is. Egyik sem.

A kormány szövetségeseiből a kormány ellenfelévé válik a középosztály, miközben megszűnik egységes érdekvégyesítő erő lenni, sok-sok marginalizálódó csoportocskára esik, amely csak közvetlen anyagi részérdek kikényszerítésére mobilizálható.

A gazdagok mindeközben elfoglalják az államot, olyan gazdasági és politikai környezetet alakítanak ki, amelyben a jóléti állam terheinek viselése, az adófizetés kötelezettsége észrevétlenül átcúszik a középosztályra. Miután a libdemkapjő a szegénységet természetesen nem számolta fel, sőt növelte, tartósította. Mi több, a szegényeket jogokkal és ingyen szolgáltatásokkal árasztotta el, elvette képességüket és vágyukat a kitörésre, így a szegények a gazdagok eszközévé váltak a hatalmuk bebiztosítására.

A nyugati szegénység ugyanis jólét lenne a világ bármelyik másik pontján és ezek a szegények ugyanolyan tunyák már, mint a középosztály.

A felmerült kétségekre válaszul pedig a kormányok és a gazdagok a középosztályra mutogatnak, mint túlfogyasztó társadalmi csoportra, amely nem hajlandó megfinanszírozni a szegények felzárkóztatását.

Szociológiailag a gazdag és középosztálybéli közt a következő definícióval tehetünk különbséget: középosztály-béli az, akinek a megszokott életszínvonalának fenntartásához a rendszeres megszokott havi jövedelmére szüksége van. Gazdagnak akkor nevezhető valaki, ha megszokott (és mint korábban is, vágyaival nagyjából egyező) életvitelének fenntartásához a rendszeres fizetésért történő munkavégzés nem szükséges. Ebben a definíciós környezetben pedig a szegény az, aki nagyon nem a számára még elfogadható szinten él és folyamatosan a további lecsúszás veszélye fenyegeti.

A középosztály-béli és a szegény definícióját ki kell egészítenünk egy kulturális elemmel is. A szegény és a középosztály-béli közötti átmeneti csoport egy értékválasztás alapján jelölhető ki. Aki feladja, az lesz vagy marad szegény; míg aki nem adja fel, annak van esélye visszakerülni a középosztályba.

Ráadásul itt a szegény nem anyagi elsősorban, hanem életmód-jellegű. A szegénység a fogyasztás struktúrájából is következik, nem csak a mennyiségéből és a minőségéből. A szegények is fogyasztanak presztizsjavakat, a szegények nem vesznek igénybe olyan ingyenes társadalmi szolgáltatásokat, amelyeket a gazdagok igen.

És a libdemkapjő az elmúlt ötven évben érdemben nem volt képes szabad szemmel észlelhetően csökkenteni a szegény-módon élők arányát az észak-atlanti térségben (néhány nagyon szerencsés államot kivéve). Az USA-ban 50-80 millió olyan ember él, aki életének legnagyobb részében részesült a helyi és szövetségi jóléti programokban

és mégis változatlan a helyzete és életvitele és, tegyük hozzá, a lehetőségei is változatlanok.

Miközben a társadalom az úgynevezett szegényekre hihetetlen összegeket költött, továbbá maguk a szegények is meglepően nagy források (nemcsak pénz) fölött exponálnak (Európában). Az európai szegénység és az afrikai, dél-amerikai, ázsiai szegénység nem vethető össze, mert ott a valódi szegénység mellett az egyéb közjavakhoz való hozzájutás is rendkívül korlátos (egészségügyi ellátás, oktatás, információ).

A libdemkapjót ezt a kudarcot próbálja meg a fasiszták, nácik, konzervatívok, nem eléggé liberálisok, rasszisták, elitisták nyakába varrni. Pedig a libdemkapjótól a jóléti rendszere a hangoztatott elveik szerint működik a hatvanas évek óta, alig lehetett a jóléti költségvetésen faragni valamit az elmúlt évtizedekben.

De nemcsak a jóléttel, hanem a kapitalizmussal is van egy kis baj. Miféle szabadverseny az, amelyet támogatási rendszerek, jogi útvesztők tömege fon át? Miféle demokrácia az, ahol az elit jelöli ki egy szűk körben a vezetőknek választhatókat? Miféle liberalizmus az, amely már most jobban korlátozza a szólásszabadságot, mint a konszolidált diktatúrák?

A politikai rendszerek legitimációját általában az szabja meg, mennyire képesek megkérdőjelezhetetlenségük hitét fenntartani a társadalom többségében.

A libdemkapjót ebben több okból is meglepően jól teljesít. Abban múlja felül diktatúra elveit, hogy míg ott az állandóság (az eszme, a vezér, stb.) volt az a fundamentum, amely értelmetlenné tette a keretben történt kitekintést, addig itt a rendszer jellegéből következően kétségbevonhatatlan a kormány leválthatósága és az is, hogy mindez a nép akarátán múlik. Ezt a látszatot mostanáig, de csak mostanáig, tökéletesen fenntartották.

A libdemkapjót vezetői, a formális hatalommal elvileg rendelkező politikai és gazdasági elit azt hiszi, hogy érti és ellenőrzi a folyamatokat. Tényleg azt gondolja, hogy a libdemkapjót maga a társadalom. Azt hiszi, a libdemkapjótól van előbb és abból következnek az emberi viselkedések. Pedig pont fordítva van. A libdemkapjótól a hagyományos emberi társadalmak kötőanyagain élésködik, a családon, a lokális közösségeken, azokon az evidenciákon, amik működtek, és melyeket nem képes és nem is akar megújítani, újratermelni.

A libdemkapjót mindenki a jólét (a jólét ígérete) miatt támogatja, minden más csak illúzió. Akiket a libdemkapjótól idiótáik most behívnak Európába, csak a jólétet támogatják. Ezt nem észrevenni nemcsak a hülyeség csálhatatlan jele és az öngyilkosság egy különösen lassú és fájdalmas módja, hanem a totális önfeladás maga.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
